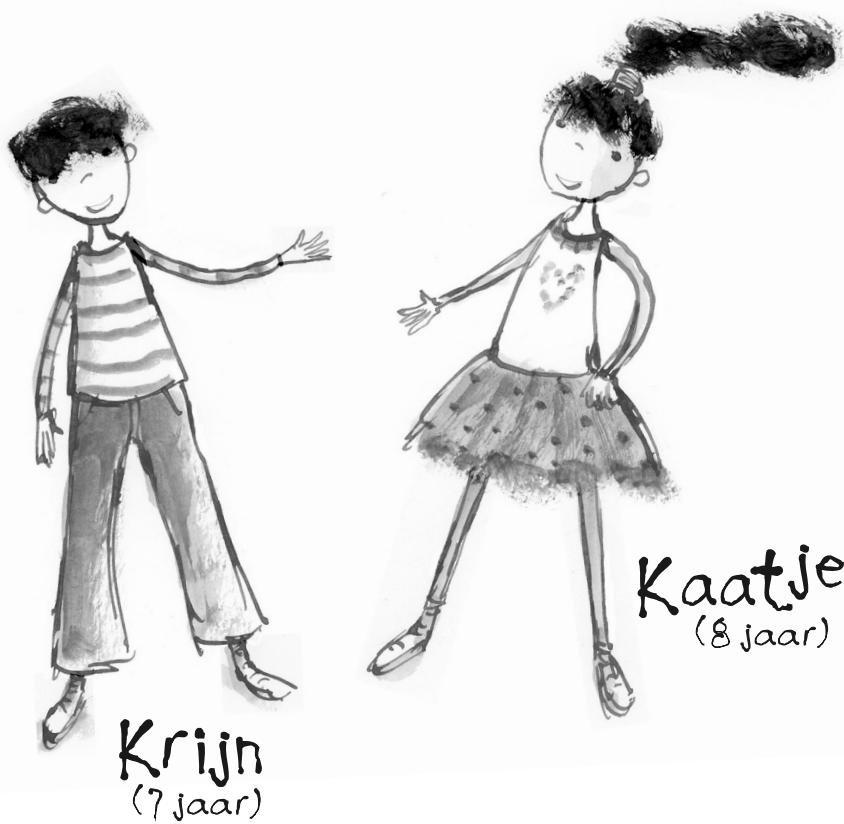


Inhoud

1. De vraag	5
2. Het huis van Teun.....	9
3. Stiekem	13
4. Stemmen	17
5. Mensen in de tuin	22
6. Raak!	27
7. Wat nu?.....	32
8. Een plan.....	36
9. De kaart.....	40
10. Post voor Krijn	43
11. Wacht maar af.....	48
12. De boomhut	52

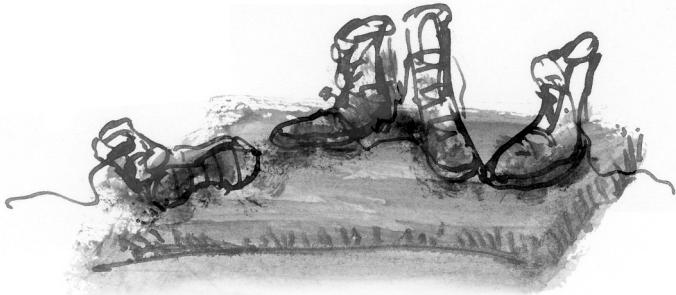


1. De vraag

Krijn staat stil bij de achterdeur.
Hij kijkt naar beneden.
Zijn schoenen zitten onder de zwarte modder.
'Wacht', zegt Kaatje, zijn zus.
'We doen onze schoenen hier uit.'

Ze wijst naar de kokosmat.
'Mam houdt niet van modder op de vloer.
In de bijkeuken vindt ze het niet erg.'

Krijn doet zijn schoenen uit.
Hij zet ze naast elkaar op de mat.
Kaatje doet dat ook.



Op hun sokken lopen ze de keuken in.
Mam staat bij het aanrecht.
Haar handen zijn nat van het sop.
'Mam, ik heb een vraag', zegt Krijn.

‘Mogen we vannacht in de boomhut?’
‘We hebben morgen vrij’, helpt Kaatje.
Mam schudt haar hoofd.
‘Nee, dat mag absoluut niet.’
Kaatje loopt naar mam toe.
‘Ah, toe, we zijn niet bang.’
Er komt een rimpel tussen mams ogen.
‘Er komt niks van in.
Jullie slapen vannacht in je eigen bed.’
‘Maar’, zegt Kaatje.
‘We hebben morgen toch vrij?’
Mam draait zich naar hen om.
‘Ik doe geen oog dicht als jullie in de hut slapen.
Jullie zijn te jong.’
Krijn zucht.
‘Het was juist zo’n mooi plan en nu mag het niet.’
‘Jullie mogen er straks eten’, stelt mam voor.
‘Ik breng het naar de hut.
Vandaag maak ik bloemkool met puree.’
Kaatje kijkt Krijn aan.
‘Dat is wel leuk’, zegt Kaatje.
Ze trekt toch een sip gezicht.
‘Maar niet zo leuk als slapen.
Wanneer zijn we dan wel oud genoeg?’
‘Om er te slapen?’ vraagt mam.
‘Dat duurt nog jaren.’

‘Eten in de hut is ook stoer’, vindt Krijn.
Hij denkt aan zijn warme bed en aan de hut zonder dak.
‘Dat is waar’, vindt Kaatje.
En in de boomhut is het extra lekker.
‘Zit er een sausje bij de bloemkool?’ vraagt ze.
‘Hoe lang duurt het nog?
Is het al bijna klaar?’
Mam kijkt op de klok en lacht.
‘Wat stel je veel vragen, Kaatje.
Ja, er zit een sausje bij.
Over een kwartier is jullie diner klaar.
Was je handen maar vast.’

Krijn en Kaatje wassen hun handen.
Dan lopen ze terug naar de boomhut.
Hun tuin heeft een hoge heg.
De heg loopt rondom het huis.
Achter in de tuin is een poort.
Achter de poort is een slootje.
Over dat slootje ligt een smalle brug.
‘Mam durft nu wel over deze brug’, zegt Kaatje.
‘De bloemkool komt straks veilig bij ons in de hut.’
Krijn lacht. ‘Een plank vond mam te smal.
Twee planken waren veilig genoeg.’
Krijn en Kaatje kijken elkaar aan.

Dan beginnen ze te lachen.
‘Weet je nog’, zegt Kaatje.
‘Pap vond dat mam zich aanstelde.
Hij zou het voordoen over die ene plank.
Hij probeerde het heel stoer te doen.’
‘En toen ...’
‘Plons’, zeggen ze in koor.
‘Pap stond tot zijn middel in de sloot’, zegt Kaatje.
Ze grijnzen allebei als ze eraan denken.
Voorzichtig lopen ze over de brug.
De sloot is de grens van de tuin.
‘Het heeft veel geregend’, zegt Krijn.
‘Kijk maar, de sloot is diep.’